

και νέον' Αστυνομιῶν δ' ἀρχίσουσε συστήματα,
 κα' ὀρθάνουσαι τῆς πόρειαι σου δ' ἀπίνης νότα' μέρα.

Καιρὸ ποῦ τὸν ὀθαλέεαι νάλθητε στήν πατρίδα
 κα' ἀπὸ τὴν γῆν τὴν ἰθνηκὴν νὰ θέλετε μερίδα,
 τώρα ποῦ στήν Ὀμόνοια κόνουσε συλλαιλήθριο,
 κα' ἀπὸ θαρ τρεῖς ἐπιτροπή
 πάει τὰ πρέποντα νὰ πῆ
 σὲ φοροβουλευτήριο.

Καιρὸ ποῦ τὸν ὀθαλέεαι νάλθητε στήν πατρίδα
 κα' ἀπὸ τὴν γῆν τὴν ἰθνηκὴν νὰ θέλετε μερίδα,
 τώρα ποῦ φέρουσε βλασφημοῦν
 κα' ἄλα τριγῆρω μάς βρωμοῦν
 καθὼς ἐκείνα τὰ πασιὰ τοῦ ἑκουστοῦ Σιμάγου,
 και λέγουσι μακάριος ἂν βρεθῆ κομμάτι πάγου.

Γιὰ δὲς καιρὸ ποῦ ὀθάλεξες δ' ἀφῆρης τοὺς Ρουμάνους,
 και νὰ πλανῶ' ἐξόριστος
 κα' ἀσημαντος κα' ἀγνωριστος
 μέσ' στὰς ἰουδαίους,
 τώρα ποῦ πάνδημος ἀγγὴ
 παγόνει και ψαρῶν δαστὰ,
 τώρα ποῦ χάουσι Ὑπουργοὶ
 κα' ἔχουν τὰ μάχη τους κλεισιτὰ.

Καιρὸ ποῦ ὀθάλεξες νάλθητε στήν μάνα τὸν σπηῶρων
 τώρα ποῦ μαίνεται λαὸς καιτὰ παντοῖαν φέρων,
 λαὸς ποῦ πίνει τὰ νερά τοῦ κἀθε νεροχίτου,
 και δὸς τοῦ Μαραθῶνειου και πάρε τὴν ψυχὴ του.

Και οἷς οἱ τοῦτὴ τὴν γωνιά
 εἰ ὀθάλοιο γυρῶτε ;
 με τὸν γαῖων τὴν ζῆτανὰ
 παραπολὸ μὰς ὀβετε.

Καιρὸ ποῦ τὸν ὀθαλέεαι γαίας νὰ μὰς ζῆτῆσι,
 καιρὸ ποῦ τὸν ὀθαλέεαι, καυμένοι, νὰ παῖτῆσι
 τὰ φλογισμένα χῶματα τῆς γῆς τῆς μακαρίας,
 μα καθ' ἐξορισμένους
 νὰν ἐδχαριστιημένοι,
 ἂν δὲν τοῦ ποῦνε : πλήρωσε και φέρων ἐξορίας.

Τῆς γεωργίας ἀφῆσε... σὰν εἰ θὰ καταλάβῃς
 ἂν τὸν γαῖων τὸν ἰθνηκὴν νὰ συλλάγῃ ματασκάρῃς ;
 Ἄς πῆν τὰ παλγοχώραφα κα' ἄλα μάς τὰ παλγῆμπελα,
 και πιάσε τὸν Χρηστοπόουλο, και πιάσε τὸν Καράμπελα,
 τοὺς δὲ ἀπολοῦ τοὺς τρομοροῦς,
 τοὺς ἐκμηνηγμένους,
 ὅπου σὲ τοῦτους τοὺς καιροὺς
 θραῦνον δεσμὰ τοῦ γένους.

Ἄν τοῦτον τὸν Καράμπελα και τοῦτον τὸν Χρηστοπόουλο
 δὲν πιάσῃς πρῶν, ἀγαπητέ,
 μὴ γίνῃς γεωργὸς ποῖ,
 γιὰ τὸν κἀθε γεωργὸ τὸν σφάζουσι σὰν κοτόπουλο.

Τῆς γεωργίας ἀφῆσε, σὸν βίον τῆς σκαπάνης,
 μὴ θέλῃς μετὰ ἄλλῃ σου τὰς γαίας νὰ ληάνῃς.
 Τῆς γεωργίας ἀφῆσε, τίποτα δουλειὰ νὰ λειπῇ...
 θεώρει σὲ Ρωμῆαῖκο κολύμια τὸν ληπῇ.

Τῆς γεωργίας ἀφῆσε και ζῶσουε σκαράμα
 τώρα ποῦ γίνεται Σιγατὸς
 και θὰ νομίζεται κούτος
 ὅποιος δὲν πίνει νερογῆλ μετὰ γαλόνα πλῆμα.

Τρέξα οἱ Βουλευτήρια
 μεγάλων ἐνοπιῶν,
 τρέξα συλλαιλήθρια
 νὰ δῆς συντεχνιῶν.

Κατῆστανει και βρόντησε
 μαζί μας διατόρος,
 ἀλλὰ πρὸ πάντων φρόντισε
 νὰ γίνῃ ψηφοφόρος.

Ὅποιος ἰδῷ τὸν Μάμμαων ἀνοκρὸς δὲν τὸν λατρεῖται
 σ' ἡ γῆν τὸν πηγαίνουσε χωρὶς νὰ ἔξη γῆναι,
 κα' ὅποιος κούτος ἐξόριστος γαίας ἰδῷ γυρῶν
 ἐκείτους γαῖαν ἑλαφρὰν ἔς ἔχῃ μὰ γὰ πάντα.

Καιρὸ ποῦ τὸν ὀθαλέεαι νάλθητε στήν ἐξορία
 τώρα ποῦ γίνουσαι τὰ τραμ ἡλωτῆρικὰ κα' ἐκείνα,
 κα' ἐκίλλῃσε στήν σῆμῆσαι καθίνεαι σὰν ταιμποῦρι
 και θέλει νὰ περῆ τὸ τραμ κα' ἐμπρός ἀπὸ τὸ σπῆνι του,
 κα' ἔγῳ τὸ Δασκαράτειον ἀναπολὸ Δηξοῦρι,
 ὅπου καθίνεαι ἔβλεπε τὸν μῶλο' μπροδ' σ' ἡ μῆτη του.

Νὰ πᾶνῃς γαίας νὰ ζῆτῆς... γαῖα νυρὶ μὴθῆται,
 κα' ὅπου κα' ἂν εἶσαι φάναζε γὰ τὸ Κουβέρνο ζῆτα.

Τιοῦτὰ σ' ὀν ἐξόριστον ὁ ῥέβητε τοῦ καλοῦ
 περιφραδὸς ὀμίλησε,
 κα' ἔπειτα τὸν ἐβίλησε,
 και ἔσπλωθῆκανε κα' οἱ θαρ' ὀν ἄμμο τοῦ γηαλοῦ.

Και κημῶσαι νομῆλαι,
 μ' ἄλλους λόγους ἀγγελῆσαι.

Φραγκῆκος Κατελλόπουλος, ἐμποροεράτης πρώτης,
 σὲ τοῦτον ῥέβηται καθεῖς τῆς μόδας θιασώτης.
 Τὴν ζῆση τοῦ κολοκωροῦ κα' ἔγῳ καλὴ τὴν βρῖσκω
 μονάγα γιὰ κῶβετε κοστούμα σ' ὀν Φραγκῆκο.
 Μαγεῦσαι τοὺς πελάτιους και λειβῆσαι τοὺς δίνει
 και ποῦν ὀλιγο ποῦν πολὸ τὸν κᾶνε φιγουρίνι.
 Διὸ πρὸς τοῦτον σπεύσατε μετὰ πλῆρες τὸ δικασίον...
 ὀδὸς Σιαδίου, κᾶτωθεν εἰς τὸ γυασιτὸν Ἀρσάκειον.

Ἰακὸβον τοῦ Δραγάση, Λυμιάρχου προσφιλοῦς
 εἰς τὸν Πειραιὸς τὴν πόλιν και παιδείας δαριλοῦς,
 ὁ μικρὸς ὁ Θανασκῆς μετὰ σπᾶνιὰ τοῦ ὄδρα
 πῆρε και τὰ δὲ βραβεία τοῦ Πολυτεχνείου τώρα,
 κα' ἐκρηῆθη παμψηφεί τῆς μηχανικῆς ἐξεργεί,
 κα' ὁ Ρωμῆος ἐκποστῶν τοὺς γεννητόρας συχαίρει.

Διὰ πᾶσαν ἐργασίαν ὁ Ρωμῆος θὰ εἶς συστήσῃ
 τὸ λαμπρὸν Ἰστογραφεῖον Ἐδοσταίον τοῦ Διονύση.
 Κα' ὁ Ρωμῆος ἐκᾶ πρὸ χρόνων βγάει σφόλο ὀθαλεκτὸ...
 σ' ἡ ὀδὸν τοῦ Πραξιτέλου, αἰζῶν ἀριθμὸς ὀκτώ.